

Υπόθεση C-184/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Απριλίου 2020

Αιτούν Δικαστήριο:

Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

31 Μαρτίου 2020

Προσφεύγων:

OT

Καθής:

Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Λιθουανία)

Αντικείμενο του ενδίκου βοηθήματος της κύριας δίκης

Η υποχρέωση δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων, η οποία επιβάλλεται στους δημοσίους υπαλλήλους από το εθνικό δίκαιο. Η δημοσίευση στο διαδίκτυο των δεδομένων που αφορούν τις σχετικές δηλώσεις. Ενδεχόμενη προσβολή του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (στο εξής: κανονισμός), καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ζ', του ίδιου κανονισμού, υπό

το πρίσμα των άρθρων 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει η προϋπόθεση που θεσπίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού, σύμφωνα με την οποία η επεξεργασία πρέπει να είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας, σε συνδυασμό με τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της προϋπόθεσης το δίκαιο του κράτους μέλους να ανταποκρίνεται σε σκοπό δημόσιου συμφέροντος και να είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο νόμιμο σκοπό, και σε συνδυασμό, επιπλέον, με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, την έννοια ότι η εθνική νομοθεσία απαγορεύεται να προβλέπει τη δημοσιοποίηση δηλώσεων ιδιωτικών συμφερόντων και την ανάρτησή τους στην ιστοσελίδα του υπευθύνου επεξεργασίας, της Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (επιτροπής επίσημης δεοντολογίας, Λιθουανία), με τρόπο που παρέχει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά σε οποιονδήποτε έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο;

2. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απαγόρευση επεξεργασίας ειδικών κατηγοριών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία θεσπίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που θεσπίζονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της προϋπόθεσης του στοιχείου ζ' αυτού, ήτοι ότι η επεξεργασία πρέπει να είναι απαραίτητη για λόγους ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους, το οποίο είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο, σέβεται την ουσία του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και προβλέπει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων, ερμηνεύεται, σε συνδυασμό, επιπλέον, με τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, υπό την έννοια ότι η εθνική νομοθεσία απαγορεύεται να προβλέπει τη δημοσιοποίηση δεδομένων τα οποία αφορούν δηλώσεις ιδιωτικών συμφερόντων που δύνανται να αποκαλύψουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων τα οποία καθιστούν εφικτό τον προσδιορισμό των πολιτικών φρονημάτων, τη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, τον γενετήσιο προσανατολισμό και άλλες προσωπικές πληροφορίες προσώπου, καθώς και την ανάρτησή τους στην ιστοσελίδα του υπευθύνου επεξεργασίας, της Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (επιτροπής επίσημης δεοντολογίας), με τρόπο που παρέχει πρόσβαση στα δεδομένα αυτά σε οποιονδήποτε έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 4, 26, 39, 51, 85 και 154, καθώς και άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε', άρθρο 6, παράγραφος 3, και άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119, 4.5.2016, σ. 1).

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 1, άρθρο 2, παράγραφος 1, άρθρο 3, παράγραφος 2, άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, άρθρο 6, παράγραφος 1, άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και άρθρο 22 του Νόμου της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για τη συμβατότητα δημοσίου και ιδιωτικού συμφέροντος στον δημόσιο τομέα (στο εξής: νόμος) (όπως ίσχυε από την 1η Ιανουαρίου 2018 έως την 18η Δεκεμβρίου 2019).

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Στις 6 Μαρτίου 2018, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του Vilniaus apygardos administracinis teismas (περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου Βίλνιους, Λιθουανία), με αίτημα να κηρυχθεί παράνομη και να ακυρωθεί η απόφαση της Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (επιτροπής επίσημης δεοντολογίας της Δημοκρατίας της Λιθουανίας) (στο εξής: επιτροπή δεοντολογίας) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 (στο εξής: απόφαση) η οποία έκρινε ότι ο προσφεύγων παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του νόμου (περί υποχρέωσης δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων) λόγω παράλειψης υποβολής δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων σύμφωνα με τη διαδικασία του εν λόγω νόμου.
- 2 Ο προσφεύγων κατέχει τη θέση του διευθυντή του δημοσίου φορέα QP, ενός δημοσίου οργανισμού που δραστηριοποιείται στον τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας (στο εξής: QP). Ο QP συμμετείχε σε διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και συγχρηματοδοτήθηκε από τον προϋπολογισμό της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την υλοποίηση ορισμένων έργων του προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LIFE +.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 3 Ο προσφεύγων εκθέτει ότι δεν υπάγεται στις διατάξεις του νόμου που διέπουν την υποχρέωση δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων. Ως διευθυντής του QP, δεν ασκεί εξουσία δημόσιας διοίκησης. Οι ιδρυτές και τα μέλη του QP είναι ιδιώτες. Στον

QP δεν έχουν παραχωρηθεί λειτουργίες κρατικών ή δημοτικών φορέων. Ως μη κυβερνητική οργάνωση, λειτουργεί ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αρχή.

- 4 Κατά τον προσφεύγοντα, η επιτροπή δεοντολογίας τον εξίσωσε αδικαιολόγητα με δημόσιο υπάλληλο, που ασκεί διοικητικά καθήκοντα.
- 5 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το περιεχόμενο της δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων και η ουσιαστικώς άνευ όρων δημόσια κοινοποίησή της (στην ιστοσελίδα της επιτροπής δεοντολογίας) στην πραγματικότητα υποχρεώνει τους δηλούντες να αποκαλύπτουν όχι μόνον τα δικά τους δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, αλλά και δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν άλλα πρόσωπα, προσβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτόν το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή.
- 6 Η καθής υποστηρίζει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη. Προβάλλει ότι δημόσιοι υπάλληλοι θεωρούνται επίσης, στο πλαίσιο του νόμου (άρθρο 2, παράγραφος 1), τα πρόσωπα που πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις: 1) πρόσωπα που εργάζονται σε δημοσίους φορείς· 2) οι δημόσιοι φορείς χρηματοδοτούνται από τον εθνικό λιθουανικό ή δημοτικό προϋπολογισμό και ταμεία· 3) στα πρόσωπα αυτά ανατέθηκε διοικητική εξουσία. Η καθής ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων πληροί όλες τις ως άνω προϋποθέσεις. Εκθέτει ότι η διοικητική εξουσία ενδέχεται να μην είναι μόνον δημόσια, εξωτερική (αρμοδιότητες κυβερνητικού αξιωματούχου), αλλά και εσωτερική, η οποία ανατίθεται σε πρόσωπα που κατέχουν διευθυντικές θέσεις σε εταιρίες, ιδρύματα και οργανισμούς, ανεξαρτήτως από το εάν τους έχουν ανατεθεί αρμοδιότητες δημόσιας διοίκησης. Η διοικητική εξουσία συναρτάται με την άσκηση εποπτείας των δραστηριοτήτων του φορέα, τον έλεγχο του έργου των υφισταμένων και του οργανισμού, την οικονομική διαχείριση και παρεμφερή θέματα. Στον προσφεύγοντα ανατέθηκε διοικητική εξουσία στο πλαίσιο του QP. Αποτελεί το μόνο διευθυντικό όργανο του QP· οι δραστηριότητες του QP χρηματοδοτούνται σε μόνιμη βάση από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τα κεφάλαια του κρατικού προϋπολογισμού της Δημοκρατίας της Λιθουανίας· ως εκ τούτου, ο προσφεύγων οφείλει να υποβάλλει δήλωση ιδιωτικών συμφερόντων.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 7 Κατά το άρθρο 7 του Χάρτη, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και των επικοινωνιών του. Κατά το άρθρο 8 του Χάρτη, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η επεξεργασία αυτών των δεδομένων πρέπει να γίνεται νομίμως, για καθορισμένους σκοπούς και με βάση τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου ή για άλλους θεμιτούς λόγους που προβλέπονται από τον νόμο. Κάθε πρόσωπο δικαιούται να έχει πρόσβαση στα συλλεγμένα δεδομένα που το αφορούν και να επιτυγχάνει τη διόρθωσή τους.
- 8 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού θεσπίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η επεξεργασία των δεδομένων είναι σύννομη. Οι προϋποθέσεις αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα: η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη

συμμόρφωση με έννομη υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας (στοιχείο γ')· η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας (στοιχείο ε').

- 9 Το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού προβλέπει ότι η βάση για την επεξεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχεία γ' και ε', ορίζεται σύμφωνα με: α) το δίκαιο της Ένωσης, ή β) το δίκαιο του κράτους μέλος στο οποίο υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας. Ο σκοπός της επεξεργασίας καθορίζεται στην εν λόγω νομική βάση ή, όσον αφορά την επεξεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, στοιχείο ε', είναι η αναγκαιότητα της επεξεργασίας για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο επεξεργασίας. Η εν λόγω νομική βάση μπορεί να περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για την προσαρμογή της εφαρμογής των κανόνων του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων: τις γενικές προϋποθέσεις που διέπουν τη σύννομη επεξεργασία από τον υπεύθυνο επεξεργασίας· τα είδη των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία· τα οικεία υποκείμενα των δεδομένων· τις οντότητες στις οποίες μπορούν να κοινοποιούνται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τους σκοπούς αυτής της κοινοποίησης· τον περιορισμό του σκοπού· τις περιόδους αποθήκευσης· και τις πράξεις επεξεργασίας και τις διαδικασίες επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για τη διασφάλιση σύννομης και θεμιτής επεξεργασίας, όπως εκείνα για άλλες ειδικές περιπτώσεις επεξεργασίας όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο IX. Το δίκαιο της Ένωσης ή το δίκαιο του κράτους μέλους ανταποκρίνεται σε σκοπό δημόσιου συμφέροντος και είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο νόμιμο σκοπό.
- 10 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει ότι απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις ή τη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, καθώς και η επεξεργασία γενετικών δεδομένων, βιομετρικών δεδομένων με σκοπό την αδιαμφισβήτητη ταυτοποίηση προσώπου, δεδομένων που αφορούν την υγεία ή δεδομένων που αφορούν τη σεξουαλική ζωή φυσικού προσώπου ή τον γενετήσιο προσανατολισμό.
- 11 Το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού θεσπίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν εφαρμόζεται η πρώτη παράγραφος. Σε αυτές περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η προϋπόθεση η επεξεργασία να είναι απαραίτητη για λόγους ουσιαστικού δημόσιου συμφέροντος, βάσει του δικαίου της Ένωσης ή κράτους μέλους, το οποίο είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο, σέβεται την ουσία του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και προβλέπει κατάλληλα και συγκεκριμένα μέτρα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των συμφερόντων του υποκειμένου των δεδομένων (στοιχείο ζ').
- 12 Ο νόμος (άρθρο 10, παράγραφος 1) καθορίζει τα πρόσωπα των οποίων οι δηλώσεις πρέπει να είναι δημόσιες και να αναρτώνται στην ιστοσελίδα της

επιτροπής επίσημης δεοντολογίας σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία. Στα πρόσωπα αυτά περιλαμβάνονται οι επικεφαλής και οι αναπληρωτές επικεφαλής των δημοσίων φορέων που χρηματοδοτούνται από τον εθνικό λιθουανικό ή δημοτικό προϋπολογισμό και ταμεία.

- 13 Το περιεχόμενο της δήλωσης ιδιωτικών συμφερόντων (άρθρο 6, παράγραφος 1, του νόμου) καταρχήν περιλαμβάνει δεδομένα που αφορούν την ιδιωτική ζωή των αναφερόμενων στον νόμο προσώπων: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (όνομα, επώνυμο, τόπος εργασίας, καθήκοντα) του δηλούντος και του/της συζύγου, συνοίκου ή συντρόφου του, βάσει των οποίων δύναται να ταυτοποιηθούν πληροφορίες για ορισμένες πτυχές της ιδιωτικής ζωής του προσώπου (οικογενειακή κατάσταση, γενετήσιος προσανατολισμός και παρεμφερή), πληροφορίες για ληφθέντα δώρα, συναλλαγές που διενεργήθηκαν από τα πρόσωπα αυτά, βάσει των οποίων δύναται να ταυτοποιηθούν ορισμένες λεπτομέρειες της ζωής του δηλούντος προσώπου και του/της συζύγου, συνοίκου ή συντρόφου του, ήτοι τα αντικείμενα που χρησιμοποιούν, τα ενδιαφέροντα, τα χόμπι, ο τρόπος ζωής, η οικονομική τους κατάσταση και ούτω καθεξής, πληροφορίες σχετικές με οικεία ή γνωστά [στον δηλούντα] πρόσωπα ή δεδομένα που ενδέχεται να προκαλούν σύγκρουση συμφερόντων και να μπορούν να αποκαλύψουν την προσωπική σχέση μεταξύ του δηλούντος και του/της συζύγου, συνοίκου ή συντρόφου του, καθώς και την προσωπική σχέση μεταξύ των αναφερόμενων στον νόμο προσώπων και του δηλούντος και του/της συζύγου, συνοίκου ή συντρόφου του.
- 14 Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται στη δήλωση ιδιωτικών συμφερόντων συνιστούν ουσιώδες μέρος της ιδιωτικής ζωής του προσώπου και η δημοσιοποίησή τους δύναται να προσβάλει το δικαίωμά του στην ιδιωτική ζωή και να επηρεάσει την ασφάλειά του, ήτοι η δημοσιοποίηση τέτοιων δεδομένων δύναται να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή και την ακεραιότητα του προσώπου αυτού, όπως και τα λοιπά δικαιώματα και ελευθερίες του, καθώς και να του επιφέρει περαιτέρω δυσμενείς συνέπειες.
- 15 Οι δηλούντες υποχρεούνται να δημοσιοποιήσουν όχι μόνον τα δικά τους δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, αλλά και άλλων προσώπων, γνωρίζοντας ότι τα δεδομένα αυτά θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα της επιτροπής δεοντολογίας και, ως εκ τούτου, θα καταστούν καταρχήν προσβάσιμα από απεριόριστο αριθμό προσώπων και θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για ποικίλους σκοπούς. Οι προβλεπόμενες στον νόμο (άρθρο 10, παράγραφος 2) εξαιρέσεις δεν διασφαλίζουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, διότι προσφέρουν τη δυνατότητα της ταυτοποίησης του δηλούντος και ετέρων προσώπων και της σύνδεσης με τα πρόσωπα αυτά πληροφοριών που έχουν δημοσιοποιηθεί και οι οποίες δεν καλύπτονται από τις εξαιρέσεις.
- 16 Ο νόμος επιδιώκει κατ' ουσίαν τη διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας κατά την άσκηση δημόσιων καθηκόντων και κατά τη λήψη αποφάσεων που αφορούν το δημόσιο συμφέρον (άρθρο 1).

- 17 Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Δικαστήριο) έκρινε ότι η αρχή της διαφάνειας που θεσπίζεται στα άρθρα 1 και 10 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 15 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και εγγυάται μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοικήσεως έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό καθεστώς (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2003, *Interporc κατά Επιτροπής*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, σκέψη 39, και της 29ης Ιουνίου 2010, *Επιτροπή κατά Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, σκέψη 54). Το Δικαστήριο απεφάνθη επίσης ότι η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής στο επίπεδο της Ένωσης επιτάσσει οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί της να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου (βλ. αποφάσεις της 21ης Δεκεμβρίου 2016, *Tele2 Sverige και Watson κ.λπ.*, C-203/15 και C-698/15, EU:C:2016:970, σκέψη 96, και της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, *Puškár*, C-73/16, EU:C:2017:725, σκέψη 112).
- 18 Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα θεσμικά όργανα οφείλουν να σταθμίζουν, προ της δημοσιοποίησης πληροφοριών που αφορούν φυσικά πρόσωπα, το συμφέρον της Ένωσης για διασφάλιση διαφάνειας των ενεργειών της και την προσβολή των δικαιωμάτων που αναγνωρίζουν τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη. Δεν αναγνωρίζεται, όμως, αυτομάτως, υπεροχή του σκοπού της διαφάνειας έναντι του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ακόμη και σε περίπτωση διακυβεύσεως σημαντικών οικονομικών συμφερόντων (βλ. απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2010, *Volker und Markus Schecke*, C-92/09 και C-93/09, EU:C:2010:662, σκέψη 85).
- 19 Μολονότι η επιβαλλόμενη από τον νόμο υποχρέωση παροχής δεδομένων (συμπεριλαμβανομένων δεδομένων που σχετίζονται με την ιδιωτική ζωή του προσώπου), αφορά περιστάσεις που ενδέχεται να επηρεάσουν αποφάσεις οι οποίες λαμβάνονται κατά την εκτέλεση επίσημων καθηκόντων, εντούτοις το αιτούν δικαστήριο είναι πεπεισμένο ότι η συνδρομή ανάλογων περιστάσεων δεν συνεπάγεται αφεαυτής ότι τέτοιου είδους δεδομένα άπτονται του δημοσίου συμφέροντος και επιβάλλεται να δημοσιοποιούνται. Τουναντίον, τα δεδομένα αυτά ενδέχεται να αποκαλύπτουν ιδιαίτερα ευαίσθητες προσωπικές πληροφορίες (όπως πληροφορίες σχετικά με συνοίκηση εκτός γάμου, σχέση με άτομο του ίδιου φύλου και ούτω καθεξής), για τις οποίες δεν υπάρχει καταρχήν ανάγκη δημοσιοποίησης και οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν σημαντική δυσχέρεια στην ιδιωτική ζωή του ατόμου.
- 20 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, η δημοσιοποίηση των συγκεκριμένων περιστάσεων στο διαδίκτυο δεν αποτελεί αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση του σκοπού που επιδιώκει ο νόμος, ήτοι της εφαρμογής της αρχής της διαφάνειας στον δημόσιο τομέα. Η παροχή τέτοιου είδους δεδομένων στους φορείς που ορίζονται από τον νόμο (άρθρο 5), καθώς και οι ελεγκτικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στους εν λόγω φορείς (άρθρο 22), συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται σε

συγκεκριμένο οργανισμό –την Vygiausioji tarnybinės etikos komisija (επιτροπή επίσημης δεοντολογίας)– αποτελούν επαρκή μέτρα για την επίτευξη του σκοπού του νόμου.

- 21 Το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το εάν ο θεσπιζόμενος στον νόμο κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο τα δεδομένα που αφορούν ιδιωτικές δηλώσεις πρέπει να καθίστανται δημόσια και να δημοσιεύονται, αντιβαίνει στις προαναφερθείσες διατάξεις του Χάρτη και του κανονισμού, καθώς και στη νομολογία του Δικαστηρίου.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ